

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Anny Žákovej a členiek senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Violy Takáčovej, v právnej veci žalobcu **O.S.B.,D. v T.**, zastúpeného JUDr. V. V., advokátkou v T., proti žalovanej **Sociálnej poisťovni - ústredie, U., B., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 332-1719-GC-04/2006** z 11. mája 2006, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/14/2006-32 zo 6. septembra 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/14/2006-32 zo 6. septembra 2007 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd rozhodnutie žalovanej č. 332-1719-GC-04/2006 z 11. mája 2006 v spojení s rozhodnutím Sociálnej poisťovne – pobočky v T. č. 700-3920000706-GC04/06 zo 17. januára 2006 podľa § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte rozsudku len „OSP“) zrušil, vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 2.856,-Sk k rukám jeho právnej zástupkyne, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovanej, ktorým zmenila vo výrokovvej časti rozhodnutie svojej pobočky v T. č. 700-3920000706-GC04/06 zo 17. januára 2006 – ktorým bola žalobcovi podľa § 178 ods. 1 písm. a/ bod ôsmy a § 277 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov uložená povinnosť zaplatiť poistné na poistenie zodpovednosti za škodu pri pracovnom úraze a pri chorobe z povolania za obdobie január až december 2002 a január až december 2003 v sume 120.971,-Sk a zvýšené poistné na poistenie zodpovednosti za škodu pri pracovnom úraze a pri chorobe z povolania za obdobie január až december 2002 a január až september 2003 v sume 71.996,-Sk, teda spolu v sume 192.967,-Sk – doplnením odseku 2 za § 277 ods.1 a ktoré v ostatnom potvrdila, dospel k záveru, že žalovaná rozhodla v rozpore so zákonom.

Z odôvodnenia rozsudku ďalej vyplýva, že z gramatického a logického výkladu ustanovenia § 15a ods. 1 a 2 zákona č. 274/1994 Z.z. o Sociálnej poisťovni v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák.č. 274/1994 Z.z.“) je zrejmé, že pre použitie sadzby poistného je rozhodujúca reálne vykonávaná činnosť a nie činnosť, na ktorú má zamestnávateľ iba oprávnenie, ale ju v skutočnosti nevykonáva. Krajský súd zdôraznil, že poistné sa platí pozadu, pretože poistným obdobím je predchádzajúci kalendárny štvrt'rok, čo umožňuje jednoznačne identifikovať činnosti skutočne vykonávané zamestnávateľom ako platiteľom poistného v rozhodnom období. Uviedol tiež, že z dikcie zákona nevyplýva, že by sa sadzba poistného mala určiť tak, ako o tom rozhodla žalovaná.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie žalovaná, a to v podstate z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Nestotožnila sa s právnym názorom krajského súdu vysloveným v jeho rozsudku, pretože podľa názoru žalovanej je zamestnávateľ povinný podľa § 15a ods. 1 zák. č. 274/1994 Z.z. vypočítať si poistné na poistenie zodpovednosti za škodu sám, podľa hlavného druhu vykonávanej činnosti, pričom v prípade, ak vykonáva rôzne druhy činností, zamestnávateľ použije podľa § 15a ods. 2 cit. zákona sadzbu poistného vzťahujúcu sa na činnosť s najvyššou sadzbou poistného. Pojem „vykonáva“ sa podľa citovaného ustanovenia viaže so zamestnávateľom, ktorý na základe oprávnenia môže vykonávať rôzne druhy činnosti.

Žalovaná ďalej uviedla, že právna úprava platenia poistného na poistenie zodpovednosti za škodu platná do 31. decembra 2003 neriešila prípadnú zmenu činnosti

vykonávanej takýmto zamestnávateľom, preto sa predpokladá, že išlo o účel zákona. Na základe uvedeného je potrebné pod činnosťou, ktorú zamestnávateľ „vykonáva“ podľa ustanovenia § 15a ods. 2 zák. č. 274/1994 Z.z. rozumieť činnosť, na ktorú sa vzťahuje najvyššia sadzba poistného na poistenie zodpovednosti za škodu zo všetkých činností zamestnávateľa, ktoré môže na základe oprávnenia vykonávať, a to bez ohľadu na to, či ju skutočne vykonával.

S poukazom na uvedené dôvody navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobu voči Sociálnej poisťovni – ústredie zameiata.

Žalobca sa k odvolaniu žalovanej nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok v medziach a v rozsahu odvolania žalovanej (§ 212 ods. 1 OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu nemožno priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmajú súde na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 OSP).

Z podkladov súdneho spisu ako aj z administratívneho spisu žalovanej je zrejmé, že skutkový stav medzi účastníkmi konania sporný nebol.

Úlohou krajského súdu bolo vyriešenie právnej otázky týkajúcej sa výkladu ustanovenia § 15a ods. 1, 2 zák. č. 274/1994 Z.z. o Sociálnej poisťovni v znení zák. č. 242/2001 Z.z. V tomto smere sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil s právnym výkladom krajského súdu, podľa ktorého podmienkou zakladajúcou povinnosť platiť vyššiu sadzbu poistného na poistenie zodpovednosti za škodu je reálny výkon činností, pre ktoré je stanovená vyššia sadzba poistného, zo strany zamestnávateľa. Táto skutočnosť je zrejmá a jednoznačná aj zo samostatného ustanovenia § 15 ods. 1, 2 cit. zákona, v zmysle ktorého

- zamestnávateľ je povinný si poistné na poistenie zodpovednosti za škodu vypočítať sám, pričom použije sadzby poistného na poistenie zodpovednosti za škodu podľa hlavného druhu činnosti vykonávanej zamestnávateľom uvedené v prílohe (ods. 1)
- ak zamestnávateľ vykonáva rôzne druhy činnosti, použije sa sadzba poistného na poistenie zodpovednosti za škodu vzťahujúcu sa na činnosť s najvyššou sadzbou poistného (ods. 2).

Vzhľadom na uvedené odvolací súd prisvedčil krajskému súdu v tom smere, že pre výklad uvedenej právnej normy je rozhodujúci text zákona, z ktorého vyplýva, že ustanovenie § 15a ods. 2 sa týka len činností vykonávaných zamestnávateľom a nie výkonu činností, ktoré sú síce zapísané v živnostenskom oprávnení alebo obchodnom registri, ale ich nevykonáva.

Krajský súd preto nepochybil, keď dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného i rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu sú v rozpore so zákonom.

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky krajský súd zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, ktorý náležitým spôsobom aj odôvodnil. Námietky žalovanej uvedené v jej odvolaní sú skutkovo i právne bezvýznamné pre rozhodnutie v preskúmvanej veci.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu v súlade s § 219 OSP ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal, pretože v tomto konaní si ich náhradu neuplatnil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 27. novembra 2008

Anna Žáková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová